

Kandidat- och magister-
examen vid Kungliga
Musikhögskolan

Examensrättsprövning

Högskoleverket • Birger Jarlsgatan 43 • Box 7851, SE-103 99 Stockholm
tfn 08-453 70 00 • fax 08-453 70 50 • e-post hsv@hsv.se • www.hsv.se

**Kandidat- och magisterexamen vid Kungliga Musikhögskolan – examens-
rättsprövning**

Producerad av Högskoleverket i september 1997

Högskoleverkets rapportserie 1997:26 R

ISSN 1400-948X

ISRN HSV-R--97/26--SE

Innehåll: Bedömnings- och utredningsavdelningen

Grafisk form: Högskoleverkets informationsavdelning

Tryck: Printgraf, Stockholm, september 1997

Förord

Högskoleverket prövar sedan 1 juli 1995 rätten att ge examen. Verket beslutar om examensrätt för högskolor med offentlig huvudman och yttrar sig till regeringen i fråga om examensrätt för enskilda utbildningsanordnare. I denna rapport redovisas en prövning av rätten att utfärda kandidat- och magisterexamen i musik respektive musikpedagogik vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm.

Högskoleverket har anlitat professor Gunilla Lagerbielke, Stockholm, utbildningschefen och tonsättaren Johannes Johansson, Malmö, och fil.dr Börje Stålhammar, Örebro, att såsom sakkunniga granska Kungl. Musikhögskolans ansökan. Utredare Lars Lustig, Högskoleverket, har fungerat som sekreterare.

De sakkunniga föreslår att Kungl. Musikhögskolan ges rätt att utfärda de ovan nämnda examina. Högskoleverket instämmer i de sakkunnigas bedömning och föreskriver att Kungl. Musikhögskolan har rätt att utfärda kandidat- och magisterexamen i musik respektive musikpedagogik fr.o.m. den 1 juli 1997.

I rapporten redovisas de sakkunnigas bedömning samt Högskoleverkets beslut.

Agneta Bladh
generaldirektör

Innehållsförteckning

Förord	3
De sakkunnigas yttrande	7
1 Missivskrivelse	8
2 Inledning	9
3 Bakgrund	11
4 Magisterexamen	13
5 Kandidatexamen	22
6 Musik	24
7 Musikpedagogik	25
8 Kungl. Musikhögskolan – en beskrivning	26
9 Förslag	33
Högskoleverkets beslut	35
Beslut om rätt att utfärda kandidat- och magisterexamen vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm	36

De sakkunnigas yttrande

1 Missivskrivelse

Till Högskoleverket

Högskoleverket utsåg i januari 1997 professorn Gunilla Lagerbielke, utbildningschefen och tonsättaren Johannes Johansson, Musikhögskolan i Malmö, och fil. dr. Börje Stålhammar, Musikhögskolan i Örebro, att som sakkunniga biträda verket med prövning av ansökan från Kungl. Musikhögskolan i Stockholm (KMH). Ansökan gäller rätten att utfärda kandidat- och magisterexamen i interpretation samt kandidat- och magisterexamen i musikpedagogik. Gunilla Lagerbielke har varit prövningsgruppens ordförande och utredare Lars Lustig, Högskoleverket, har varit dess sekreterare.

Förutom själva ansökningshandlingarna har vi bl.a. tagit del av KMH:s verksamhetsberättelse, årsredovisning och kvalitetssäkringsprogram. Vi hade en inledande träff med rektor Göran Malmgren den 25 februari 1997 och diskuterade bakgrunden till ansökan liksom de allmänna förutsättningarna för prövningen samt tidsplanen för arbetet.

Den 12 mars 1997 besökte vi KMH och träffade förutom rektor den arbetsgrupp som utarbetat ansökan. Vi fick även tillfälle att besöka medieinstitutionen, kompositionsstudion, folkmusikinstitutionen samt biblioteket.

Rektor Göran Malmgren har granskat och godkänt den redovisning av verksamhet och förhållanden som görs i föreliggande yttrande.

Stockholm den 15 maj 1997

Gunilla Lagerbielke (ordf.) Johannes Johansson Börje Stålhammar

2 Inledning

Kungl. Musikhögskolan (KMH) ansökte den 14 oktober 1996 om rätt att utfärda magisterexamen i "några specifika ämnen". Detta mot bakgrund av förändringar inom musiklivet, skolväsendet, kulturpolitiken samt förändrade ekonomiska förutsättningar. Dessutom menar man att dagens studenter efterfrågar andra typer av inriktningar på utbildningarna liksom att en ökad internationalisering förutsätter att påbyggnadskurser formaliseras för att bli internationellt jämförbara.

En arbetsgrupp bestående av docent Eva Öhrström, t.f. professor Bengt Olsson och t.f. professor Christer Wiklund utarbetade ett underlagsmaterial och tog även ställning till vilka ämnen som ansökan skulle omfatta.

I en kompletterande skrivelse från den 29 november 1996 görs en genomgång av grundutbildningens organisation, av former för examination, påbyggnads- och forskarutbildningar, forskning och konstnärligt utvecklingsarbete, internationalisering, kvalitetssäkring, utbildningens organisation, tjänstestruktur och lärarkompetens, lokaler och utrustning samt en omvärldsanalys.

Denna skrivelse utmynnar i att ansökan om rätt att utfärda magisterexamen preciseras till att gälla ämnena interpretation och musikpedagogik. Det sägs även att denna ansökan utgör etapp 1 och att fler ämnen kommer att bli aktuella i ett senare skede.

Vid en inledande diskussion med rektor Göran Malmgren föreslogs att rätten att utfärda magisterexamen skulle vidgas till att omfatta det övergripande ämnet "musik" i stället för delämnet "interpretation". Detta framför allt för att ge KMH en större frihet att kunna utveckla magisterexamen. Det föreslogs även att prövning avseende KMH:s rätt att utfärda kandidatexamen i musik samt kandidatexamen i musikpedagogik skulle göras i samband med den aktuella prövningen av magisterexamensrätt. Göran Malmgren instämde i detta och KMH inkom därför den 12 mars 1997 med en kompletterande ansökan i enlighet med detta förslag.

Prövningen har således kommit att gälla kandidat- och magisterexamen i musik respektive kandidat- och magisterexamen i musikpedagogik.

3 Bakgrund

Rätt att utfärda examen

Högskolornas rätt att utfärda examina förtecknas i examensordningen. När det gäller de tre generella examina så har samtliga högskolor med offentlig huvudman fått rätten att utfärda högskoleexamen (om minst 80 poäng). Rätt att utfärda kandidatexamen har getts till alla statliga högskolor utom Idrottshögskolan och de konstnärliga högskolorna, som har särskilda examensbenämningar. För magisterexamen ställs särskilda krav. Universitet och högskolor med fast forskningsorganisation har getts generell rätt att utfärda magisterexamen, medan det för övriga högskolor förutsätts ske en prövning.

Universiteten i Lund, Göteborg och Umeå har därför tilldelats denna rätt också för de konstnärliga utbildningar som ingår i dessa universitet och som av dem bedömts uppfylla kraven för att utfärda kandidat- eller magisterexamen.

Kungl. Musikhögskolans framställan avser rätt att utfärda kandidat- och magisterexamen i likhet med den generella rätt universitet och högskolor med fast forskningsorganisation alltså har. Detta aktualiserar frågan om att erkänna konstnärligt utvecklingsarbete såsom likställt med forskning, vilket även framfördes i Kanslersämbetets rapport 1995:1, "Konstnärlig magisterexamen". Där påpekas att de konstnärliga högskolorna har fasta resurser och fast organisation för konstnärligt utvecklingsarbete, vilket skulle kunna ge även dem rätt att utfärda kandidat- och magisterexamen i de ämnen de ansvarar för.

Konstfack har efter särskild prövning erhållit rätt att utfärda magisterexamen i grafisk design, industridesign samt inredningsarkitektur och möbeldesign (Kanslersämbetets rapport 1995:1, "Konstnärlig magisterexamen"). Skolan har även tilldelats rätt att utfärda magisterexamen i metallformgivning (Högskoleverkets beslut 1997-01-20), samt i ämnena glas respektive keramik (Högskoleverkets beslut 1997-04-15).

Kungl. Konsthögskolan har efter särskild prövning erhållit rätt att utfärda magisterexamen i fri konst. Konstfackskolan har efter sådan prövning

erhållit rätt att utfärda kandidatexamen i de ämnen som av Konstfacks ledning bedöms uppfylla angivna kriterier (Högskoleverkets rapportserie 1996:4 R, "Examensrättsprövning – Konstnärlig kandidat- och magisterexamen").

4 Magisterexamen

Allmänt

Kriterierna för att utfärda magisterexamen i konstnärliga ämnen är i huvudsak desamma som allmänt sett gäller för magisterexamen. De kriterier som ges en delvis annan beskrivning avser lärarkompetens, forskningsaktiviteter, lokaler och utrustning samt övergång till forskarutbildning. En genomgång redovisas i Kanslersämbetets rapport 1995:1, "Konstnärlig magisterexamen", och tas kortfattat upp här nedan. Magisterexamen i musikpedagogik, däremot, vilar på vetenskaplig grund. För den gäller därför sådana kriterier.

Kriterier för magisterexamen

Omfattning

Magisterexamen uppnås efter fullgjorda kursfordringar om sammanlagt minst 160 poäng. I huvudämnet krävs fördjupade studier på 80-poängsnivån med godkänt resultat.

Mål

De allmänna målen återfinns i 1 kap. 9 § högskolelagen. Dessutom gäller de mål som respektive högskola bestämmer.

Examensarbete

För att erhålla magisterexamen skall studenten ha fullgjort ett självständigt arbete (examensarbete) om 20 poäng eller två arbeten om minst 10 poäng vardera. Detta/dessa skall ingå i huvudämnet. I examensbeviset skall examens huvudsakliga inriktning anges.

Lärarkompetens

För konstnärlig utbildning. Normalt sett minst två fasta lärare i ämnet med professors- och/eller lektorsbehörighet för tjänst med konstnärlig verksamhet skall finnas. Minst en av dessa bör ha tillsvidareförordnande.

För utbildning på vetenskaplig grund. Normalt sett minst två fasta lärare med doktorsexamen/ motsv. i ämnet.

Konstnärligt utvecklingsarbete/Forskningsaktivitet

För konstnärlig utbildning. Konstnärligt utvecklingsarbete med viss volym och av internationell kvalitet.

För utbildning på vetenskaplig grund. Forskning med viss volym och av internationell kvalitet.

Ämnesdjup och ämnesbredd

Studierna på 61–80 poäng skall innebära en klart identifierbar fördjupning och inte bara en breddning. Det bör finnas kompetenta lärare inom ett vidare fält av stödämnena.

Bibliotek och litteraturförsörjning

Högskolan skall kunna ge biblioteksservice på en vetenskapligt acceptabel nivå. För musikområdet inkluderar detta även noter och fonogram.

Lokaler och utrustning

Inom laborativa ämnen måste det finnas moderna lokaler med adekvat utrustning. För musikområdet är tillgång till adekvata instrument, övningssalar, repetitionslokaler och konsertsalar för redovisning av studenternas arbeten av avgörande betydelse. Tillgång till datorer och utrustning för digital ljudbearbetning är nödvändig för såväl musik- som musikpedagogisk utbildning.

Internationalisering

Internationella förbindelser och samarbetsprogram samt utbyte av lärare och studenter bör vara utvecklade.

Övergångsmöjlighet till forskarutbildning

För konstnärlig utbildning. De konstnärliga högskoleutbildningarnas motsvarighet till forskning är konstnärligt utvecklingsarbete, KU. Formella krav motsvarande de som finns inom forskning har inte angetts. Det har inte ansetts vara nödvändigt eller ens önskvärt.

Formella krav kan inte ställas på att studenten efter magisterexamen skall kunna antas till utbildning för konstnärligt utvecklingsarbete. Magisterexamen inom de konstnärliga ämnesområdena skall i första hand utgöra grunden för fortsatt utveckling och fördjupning inom respektive ämne och leda till självständig konstnärlig yrkesverksamhet.

För utbildning på vetenskaplig grund: Efter avslutad magisterexamen bör studenten uppfylla reellt ställda krav för att kunna antas till forskarutbildning.

Ämnesbegreppet

Ämnesbegreppet har diskuterats och definierats i ett flertal rapporter i samband med granskning av rätt att utfärda magisterexamen. Således framhölls i Kanslersämbetets rapport 1993:2 "Magisterexamensprövning" bland annat att en central fråga när det gäller bedömningen av rätten att ge magisterexamen är själva ämnesbegreppet inom grundutbildningen.

Viss tveksamhet uppstod vid prövningen av magisterexamensrätten vid de mindre och medelstora högskolorna inom områden som är mindre klart definierade som ämnen i traditionell bemärkelse. Den bedömning som då gjordes var att huvudansvaret för att acceptera nya ämnen också framgent måste ligga på universitet och fackhögskolor med fast forskningsorganisation i samspel med det internationella forskarsamhället.

I Kanslersämbetets rapport 1995:1 "Konstnärlig magisterexamen" framfördes att kriterierna för rätten att utfärda magisterexamen i flertalet fall är desamma för de konstnärliga högskolorna som för andra högskolor. Dock framhölls vissa skillnader. De avser ansvar för definition av ämnesområden och bedömning av hur kvalitet och möjlighet till fördjupning kan skapas och vidmakthållas.

Uppfattningen att de 80 poäng som utgör huvudämne inom magisterexamen bör ligga inom ett ämne som har en relativt väl sammanhållen referensram, och där de inledande terminernas studium lägger en god grund för koncentration och fördjupning på 60- och 80-poängsnivån, stämmer väl med de krav som kan ställas på en konstnärlig högskola. Avsikten är dock att uppnå kvalitet och konstnärlig – i stället för vetenskaplig – fördjupning.

Ämnesområdena är i de flesta fall väl definierade som ämnen i traditionell bemärkelse, om än inte i traditionell *vetenskaplig* bemärkelse. Det kan dock inte sägas vara frågan om att införa nya ämnen i högskolan. De har funnits där sedan de konstnärliga högskolorna infördes i högskolesystemet 1977/78, i några fall långt före dess inom Akademien för de fria konsterna och Musikaliska akademien, men även utanför dessa.

Ansvar att definiera ämnesområden bör, vid sidan av de universitet där konstnärlig högskoleutbildning ingår, även vila på de självständiga konstnärliga högskoleenheterna.

Begreppet konstnärligt ämne

Begreppet konstnärligt ämne har behandlats i Kanslersämbetets rapport "Konstnärlig magisterexamen", där bl.a. följande anförts:

"Konstnärlig högskoleutbildning skall vila på konstnärlig grund. Det innebär att konstnärlig verksamhet är den källa som, genom olika uttrycksformer, ger ny och breddad kunskap och blir utgångspunkt för vinnande av nya erfarenheter och förståelse av omvärlden. Teoretiska inslag är en självklar förutsättning för att de studerande skall kunna komma fram till fullödiga uttryck men den konstnärliga gestaltningen är det centrala i utbildningen. Målet är att de studerande lär sig behärska sina konstnärliga uttrycksmedel så väl att de senare kan utveckla dem till mästerskap och att utbildningarna erbjuder en miljö som grundlägger och stimulerar ett konstnärligt skapande livet igenom." (Kanslersämbetets rapport 1995:1, sid. 12.).

Inom grundläggande konstnärlig högskoleutbildning finns inom varje område ett konstnärligt huvudämne. Med detta avses det ämne som är angivet som utbildningens inriktning.

Examensarbete och examination

Vissa övergripande kriterier kan, utöver omfattningen i poäng, anges för examensarbete och examination. Det är samtidigt av vikt att de olika ämnenas särart tas till vara och att formen inte försvårar eller rent av omöjliggör en innehållsmässig utveckling.

Generellt kan sägas att examensarbetet skall vara självständigt valt och genomfört och utgå från den studerandes särskilda intresseinriktning inom huvudämnets ram. Det skall, vid de konstnärliga utbildningarna, ha en praktisk/gestaltande inriktning. Uppläggning och omfattning skall godkännas av ansvarig professor samt eventuellt särskilt utsedd handledare. Redovisning skall ske t.ex. genom framförande av musikaliskt verk. Skriftlig komplettering som redovisar metodik, arbetsprocess eller liknande kan göras. Vid musikpedagogisk utbildning utförs examensarbetet i huvudsak i skriftlig form. Examination genomförs av ansvariga lärare och handledare. Det är en tillgång med någon form av extern medverkan i examinationen.

Lärarkompetens

Ett villkor för att erhålla rätten att utfärda magisterexamen är hög lärarkompetens. För behörighet till tjänst som professor eller lektor med konstnärlig verksamhet krävs konstnärlig och pedagogisk skicklighet. För behörighet som adjunkt krävs endast avlagd examen från grundläggande högskoleutbildning eller motsvarande kompetens samt pedagogisk skicklighet (Högskoleförordningen, 4 kap, 9 och 11 §§).

För behörighet till tjänst som professor för annat än konstnärlig verksamhet krävs vetenskaplig och pedagogisk skicklighet. För behörighet till tjänst som lektor krävs avlagd doktorsexamen och pedagogisk skicklighet (Högskoleförordningen, 4 kap, 8 och 10 §§). I den s.k. Högskoleläroretutredningens betänkande "Lärare för högskola i utveckling" (SOU 1996:166) finns riktlinjer för en ny tjänstestruktur för högskolans lärare angivna där utbildning och forskning skall vara mer jämställda och de pedagogiska meriterna ges större vikt. I det föreslagna systemet skall en adjunkt som gjort särskilt förtjänstfulla insatser kunna beföras till lektor.

Kravet på att fler än en fast lärare med forskarkompetens och med lägst motsvarande halvtidstjänstgöring skall finnas för att erhålla magisterexamensrätt motsvaras därför för de konstnärliga högskoleutbildningarna av kravet att fler än en fast lärare med professors- eller lektorsbehörighet och med lägst motsvarande halvtidstjänstgöring skall finnas.

Konstnärlig kompetens är svårare att mäta än vetenskaplig kompetens eftersom den inte kan anges i form av genomgången forskarutbildning, avlagd doktorsexamen eller publicerade vetenskapliga verk. Den konstnärliga

skickligheten måste bedömas utifrån nivån på den enskildes konstnärliga yrkesverksamhet. Bedömningsgrunder kan t.ex. vara genomförda uppdrag, offentliga framträdanden och internationellt erkännande.

Lärarytveckling

Meriteringsgrund för professorer och lektorer med konstnärlig verksamhet är, som nämnts, konstnärlig och pedagogisk skicklighet. För att utveckla och vidmakthålla den konstnärliga skickligheten är det av väsentlig betydelse att lärarna bereds tillfälle att gå vidare med den yrkesverksamhet utanför högskolan som utgjort grunden för meriteringen, men också att de kan bedriva konstnärligt utvecklingsarbete i högskolans mening.

Enligt högskoleförordningen 4 kap, 5 och 6 § skall professorer beredas utrymme för återkommande, längre sammanhängande perioder för forskning eller konstnärligt utvecklingsarbete på heltid. Högskolan beslutar i vilken omfattning lektorer och adjunkter skall bedriva eller medverka i forskning eller konstnärligt utvecklingsarbete.

Tidsbegränsning av tjänster

En särskild svårighet i detta sammanhang uppstår genom den tidsbegränsning av professors- och andra lärartjänster som i stor utsträckning tillämpas vid flertalet konstnärliga högskoleutbildningar. Detta trots att det enligt högskoleförordningen 4 kap, 21 § punkt 1 anges för tjänst som professor och andra lärare att förordnande skall meddelas tills vidare *eller* tills vidare för högst fem år. Tidsbegränsat förordnande får förnyas utan att tjänsten kungörs ledig. Sådant förordnande får ges för sammanlagt högst tio år.

Svårigheten består i att det knappast är möjligt att ordna så att professorer, eller andra lärare, med tidsbegränsade tjänster skall kunna bedriva konstnärligt utvecklingsarbete under längre sammanhängande perioder på heltid inom eller utanför högskolan inom ramen för sina tjänster. I varje fall inte om de samtidigt skall driva utbildningen framåt. För att göra det krävs kontinuitet.

Kompetensutveckling genom eget konstnärligt arbete kan åstadkommas genom deltidförordnanden så att innehavarna kan fortsätta sin yrkesverksamhet utanför högskolan. Det är i många fall en god lösning som gör att

lärarna behåller kontakten med yrkeslivet och som underlättar återgången efter avslutad tidsbegränsad tjänst. Det är emellertid viktigt att tjänsterna har en viss omfattning och gärna är på mer än halvtid. Den kontinuitet och ämnesutveckling som eftersträvas, genom kriteriet att fler än en fast lärare med professors- eller lektorsbehörighet för konstnärlig verksamhet i ämnet skall finnas, kan annars bli svår att uppnå.

Det är önskvärt att minst en av innehavarna av de högre tjänsterna inom ämnet har tillsvidareförordnande.

Utveckling av pedagogisk skicklighet bör ske med särskild hänsyn till de speciella krav som måste ställas på undervisning i konstnärliga ämnen. Internationellt erfarenhetsutbyte kan vara en väg att uppnå detta.

Konstnärligt utvecklingsarbete

För de konstnärliga utbildningarna gäller att konstnärligt utvecklingsarbete med viss volym och av internationell kvalitet skall finnas för att erhålla rätt att utfärda magisterexamen. I rapporten "Konstnärlig magisterexamen" anförs bl.a. följande:

"Det konstnärliga utvecklingsarbetet inom högskolan är av grundläggande betydelse för vitaliseringen av det konstnärliga skapandet i sig. Det skall verka berikande för utbildningen genom att de kunskaper som vinnas kommer undervisningen till godo. Det skall också utgöra en garanti för kvalitet vid de konstnärliga utbildningarna på motsvarande sätt som forskningen har betydelse för utbildningens kvalitet inom andra områden.

Konsten utgör en självständig källa till kunskap, om än med metoder som skiljer sig från forskningens. Konstnärligt utvecklingsarbete måste bedrivas utifrån sina egna förutsättningar.

Kvaliteten på resultatet av konstnärligt utvecklingsarbete är svår att mäta, dock kan den bedömas av dem som har god konstnärlig insikt. En formaliserad utbildning för konstnärligt utvecklingsarbete förefaller vanskelig att ställa upp om förutsättningen även framdeles skall vara att konsten skall kunna utgöra en självständig källa till kunskap.

Den motsättning, som ligger i att frihet från formalisering å ena sidan är en viktig förutsättning för en utveckling av det konstnärliga utvecklingsarbetet medan å andra sidan formalisering är en förutsättning för att även de konstnärliga högskolorna skall kunna inordnas i högskolesystemet, skapar ett dilemma. Det har bl.a. lett till ansträngningar att trots allt finna former för en forskarutbildning som kan leda fram till doktorsexamen med konstnärlig inriktning." (Kanslersämbetets rapportserie 1995:1, sid. 15.)

Mer eller mindre långt gångna förslag att anordna utbildning och utdela doktorsexamen i konstnärliga ämnen föreligger. Det är angeläget att en samlad översyn kommer till stånd för att om möjligt skapa enhetliga kriterier.

För den samlade kunskapsutvecklingen inom de konstnärliga områdena måste givetvis också forskning i gängse mening kunna utvecklas. Bl.a. har Designhögskolan vid Umeå universitet pekat på en rad för denna högskola angelägna forskningsuppgifter som den dock inte anser faller inom ramen för konstnärligt utvecklingsarbete. Detta gäller utan tvivel även för andra konstnärliga områden.

Forskning

För musikpedagogisk utbildning, som alltså vilar på vetenskaplig grund, är ett kriterium för att erhålla rätt att utfärda magisterexamen, att forskning med viss volym och av internationell kvalitet skall finnas. I Kanslersämbetets rapport 1995:3 "Fortsatt magisterexamensprövning" anförs bl.a. följande under rubriken "Behörighet och övergångsmöjligheter till forskarutbildning":

"Efter avslutad magisterexamen bör studenten uppfylla reellt ställda krav för att kunna antas till forskarutbildning.

De kriterier vi utgår från får inte betraktas isolerade var för sig. Det är sålunda inte tillräckligt för magisterexamensrätt att ett visst antal forskarutbildade lärare finns tillgängliga. Det är nödvändigt att vetenskaplig verksamhet av viss kvalitet pågår och att det är fråga om dokumenterad forskningsaktivitet med varaktighet, så att studenterna på magisternivå i någon mån kan repliera på denna." (a.a. sid. 9)

Vidare citeras i rapporten de kriterier som utbildnings- och forskningsnämnden för naturvetenskap och teknik vid Mitthögskolan anger för D-kurser (61–80 p) i ett ämne:

1. Det bör finnas flera forskarutbildade lärare i ämnet anställda på den institution som ger D-kurser. Professors- eller docentkompetenta lärare skall leda forskning och ha inflytande över utbildningen. För studier i biämnena eller stödämnena bör det också finnas forskarutbildade lärare.
2. Det bör bedrivas forskning av flera forskare inom ämnet av en sådan omfattning att långsiktig kontinuitet i verksamheten är säkerställd. Flera doktorander i ämnet bör finnas på institutionen. Helst bör forskningen vara samordnad i en eller flera forskargrupper.
3. Resultaten av forskningen bör hålla sådan kvalitet att de kan publiceras i internationella vetenskapliga tidskrifter eller presenteras vid internationella vetenskapliga konferenser.
4. Utrustning och biblioteksresurser bör hålla sådan standard att kriterierna 2 och 3 ovan kan uppfyllas även på lång sikt.”

I rapporten tillskyndas starkt en sådan intern vidareutveckling av kriterierna som tillmötesgår studenternas berättigade krav på kvalitet i utbildningen på magisternivå.

5 Kandidatexamen

Allmänt

De grundläggande föreskrifterna om kandidatexamen finns i den examensordning som utgör bilaga 3 till Högskoleförordningen (SFS 1993:100 med senare ändringar).

Kriterier för att erhålla rätt att utfärda kandidatexamen har behandlats i rapporten "Examensrättsprövning – Konstnärlig kandidat- och magisterexamen" (Högskoleverkets rapportserie 1996:4 R) och i rapporten Examensrättsprövning – Utbildningar vid Södertörns högskola" (Högskoleverkets rapportserie 1997:10 R).

Kriterier för kandidatexamen

Omfattning

Kandidatexamen uppnås efter fullgjorda kursfordringar om sammanlagt minst 120 poäng. I huvudämnet krävs fördjupade studier på 60-poängsnivån med godkänt resultat.

Mål

De allmänna målen återfinns i 1 kap 9 § högskolelagen. Dessutom gäller de mål som respektive högskola bestämmer.

Examensarbete

För att erhålla kandidatexamen skall studenten ha fullgjort ett självständigt arbete (examensarbete) om minst 10 poäng. Detta skall ingå i huvudämnet. I examensbeviset skall examens huvudsakliga innehåll anges.

Ämnesdjup och ämnesbredd

Huvudämnet skall omfatta minst 60 poäng och innebära en klart identifierbar fördjupning och inte bara en breddning. Det bör finnas kompetenta lärare inom ett vidare fält av stödämnena.

Preciseringar

Huvudämne och breddningsämne

De ämnen som vid sidan av huvudämnet också ingår i examen måste ha ett rimligt djup. Det ökar studentens möjlighet till kritisk bedömning och till nya perspektiv på de problemområden som utbildningen inriktas mot. Även för kandidatexamen är ett rimligt krav att åtminstone något ämne omfattar minst 20 poäng.

Examensarbete och examination

Vissa övergripande kriterier kan, utöver omfattningen i poäng, anges för examensarbete och examination. Det är samtidigt av vikt att de olika ämnenas särart tas till vara och att formen inte försvårar eller rent av omöjliggör en innehållsmässig utveckling.

Generellt kan sägas att examensarbetet skall vara självständigt valt och genomfört och utgå från den studerandes särskilda intresseinriktning inom huvudämnets ram. Det skall, för de konstnärliga områdena, ha en praktisk/konstnärlig inriktning, redovisning skall ske t.ex. genom framförande av musikaliskt verk. Skriftlig komplettering som t.ex. redovisar metodik och arbetsprocess kan göras. Inom musikpedagogik utförs examensarbetet i huvudsak i skriftlig form. Examinationen genomförs av ansvarig lärare.

Lärarkompetens

God lärarkompetens bör finnas att tillgå inom såväl huvudämne som andra ämnen. Normalt sett minst två lektorer med konstnärlig respektive vetenskaplig kompetens – beroende på ämne – bör således finnas inom varje område.

6 Musik

Ämnet musik

I Kanslersämbetets rapport 1995:1 "Konstnärlig magisterexamen" diskuteras begreppet konstnärligt ämne, bl.a. med hänvisning till en tidigare rapport från Kanslersämbetet (1994:1). Vid båda dessa tillfällen gällde ämnesbeskrivningen bildkonstområdet. På musikområdet är det motsvarande ämnesbegreppet ännu inte preciserat. Med utgångspunkt från tidigare resonemang torde dock följande kunna sägas:

Konstnärlig högskoleutbildning skall vila på konstnärlig grund. Musik som konstnärlig uttrycksform är ett mångfacetterat begrepp. Här måste det avgränsas till att gälla musik som ämne i högre utbildning. Som ämne inom den högre utbildningen kännetecknas denna konstnärliga grund av interaktion mellan musik som teoretisk insikt (som är ett arv från den medeltida ämnesdefinitionen av musik i Artes Liberales), musik som praktisk färdighet med närmast hantverksmässig inriktning (som är ett arv från den tidigmoderna konservatorietraditionen) samt musik som fritt konstnärligt skapande. De olika komponenterna kan inte skiljas åt, utan är tillsammans en viktig förutsättning för att den konstnärliga gestaltsförmågan skall utvecklas och möjliggöra ett självständigt och personligt musikaliskt uttryck.

Inom högre musikutbildningen finns ett huvudämne, antingen instrument/sång – i detta sammanhang kan också en ensemble sägas vara dirigentens eller ensembleledarens instrument – eller arrangering/komposition. Huvudämnet kan således hänföra sig antingen till musikens reproduktionssida eller till dess produktionssida. Inom vissa traditioner, t.ex. i improviserad och gehörstraderad musik, tenderar dessa båda uppgifter att sammanfalla. Vid sidan av huvudämnet finns en rad ämnen som syftar till att fördjupa och berika uttrycksförmågan samt bredda den konstnärliga överblicken. Dessa sidoordnade ämnen ingår ofta som integrerade delar i huvudämnet, men kan också vara självständiga ämnen i utbildningen. Exempel på sådana självständiga ämnen är gehörsträning, musikteori, musik och samhälle m.m. Ämneskomponenter med liknande ämnesinnehåll förekommer också integrerat i huvudämnet och brukar då hänföras till begreppet interpretation.

7 Musikpedagogik

Ämnet musikpedagogik

Musikpedagogikens funktion är, som vetenskaplig disciplin, att beskriva och förklara musikalisk fostran, samt den musikutbildning och musikundervisning som förekommer och har förekommit i samhället. Inom musikpedagogiken behandlas frågor om musikinlärning och musikalisk påverkan inom och utanför utbildningsinstitutionerna. Teoretiska kunskaper i – och perspektiv på – musikpedagogik som vetenskap, orientering i musikpedagogisk didaktik och i vetenskapsteori, samt teoretiska och tillämpade kunskaper i forskningsmetodik utgör redskap för ökad insikt i ämnet.

Musikhögskolorna har under åren utgjort centrum för konstnärligt/pedagogiskt utvecklingsarbete, och har genom detta byggt upp en bred och djup kompetens. I samband med en vidareutveckling kan denna resurs utgöra en bas för dels framtida samhälleliga strategier inom utbildnings- och kultursektorerna, dels utgöra en grund för vidare forskning, inte minst tvärvetenskaplig sådan.

Musikpedagogiken är ett ämne som är under uppbyggnad vid landets musikhögskolor. Internationellt, i bl.a. länder som USA, England och Tyskland, är det ett stort och etablerat ämne. I Sverige har det under den senaste tioårsperioden vuxit sig allt starkare. Ämnet har i dag fått aktualitet bl.a. genom sin tvärvetenskapliga inriktning. Pedagogik, didaktik, musikvetenskap, musikpsykologi, musiksociologi, kultur- och mediavetenskap utgör i musikpedagogiken viktiga infallsvinklar för att tydliggöra, förstå och finna svar på frågor bl.a. rörande musikundervisning, musikalisk kunskapsutveckling, skapande processer, musikalitet, barns och ungdomars musikintresse, det mångkulturella samhället, ungdom och media m.m. Förändringsprocesser i samhället, som t.ex. kommunala musikskolors omvandling till kulturskolor och grundskolors integrering med dessa, leder ofta till att ämnet musikpedagogik omfattas av beredskap för förändringar som står i paritet med kulturutvecklingen i samhället. I denna strävan är det av stor vikt att ämnet ges en forskningsmässig förankring. Bredd, djup, avgränsning och legitimitet utgör då centrala faktorer i sammanhanget.

8 Kungl. Musikhögskolan – en beskrivning

Allmän beskrivning

Kungl. Musikhögskolan (KMH) i Stockholm är störst av Sveriges sex musikhögskolor. Den grundades av Gustav III, och är alltså en av de äldsta musikhögskolorna i världen. KMH har ca 600 studenter och ligger centralt i Stockholm vid Valhallavägen.

KMH erbjuder ett stort antal olika utbildningsprogram, som syftar till att förbereda för yrkesverksamhet inom musikområdet. Genrebredden är stor, allt från västerländsk konstmusik till svensk folkmusik, jazz/afro-amerikansk tradition och elektroakustisk musik. Utbildningen är organiserad i följande tio programområden:

- Dirigering, komposition och musikteori
- Musiker, instrumentalspel och sång, klassisk inriktning
- Jazz/afroamerikansk tradition
- Svensk folkmusik
- Kyrkomusik
- Instrumental- och ensemblelärare, klassisk inriktning
- Musiklärare, rytmik och ensemble
- Musiklärare, grundskola och gymnasium
- Grundskollärare med musik och annat ämne
- Musikpedagogiskt centrum (MPC)

Under verksamhetsåret 1994/95 skedde en omfattande omorganisation föranledd dels av den nya högskoleförordningen, dels av behovet att stärka arbetsledningen och andra styrfunktioner vid KMH. Undervisningen bedrivs numera av 20 ämnesinstitutioner, vilket innebär att ansvaret för planering och genomförande har fördelats på 20 prefekter. Detta har lett till ett ökat engagemang hos lärarna och till en ökad kreativitet vad gäller nya kurser.

KMH:s personal består av undervisande, administrativ och teknisk personal. Under perioden 1 juli 1995 t.o.m. 31 december 1996 uppgick antalet

anställda till 351 personer. Omräknat till årsarbetskrafter var antalet 161. För samtliga anställda var fördelningen på kön 64 % män och 36 % kvinnor. Av den undervisande personalen är dock endast 28 % kvinnor beroende på att det hittills varit få kvinnliga sökande till lediga lärartjänster inom flertalet ämnen.

KMH bedriver flera utvecklingsprojekt genom sina nämnder för konstnärligt och pedagogiskt utvecklingsarbete, KU och PU, bl.a. ett musikdata-program. Till KMH hör Centrum för musikpedagogisk forskning (MPC) som är en självständig institutionen för forskning och utvecklingsarbete kring relationen musik och lärande i vid mening. Förutom forskning bedrivs undervisning inom forskarutbildning och forskarförberedande kurser. Till MPC hör även musikterapeututbildningen.

KMH bidrar till ett livaktigt musikliv i Stockholm. Konserter med studenter från KMH pågår flera kvällar i veckan under hela läsåret. Lokaliseringen centralt i Stockholm med sitt stora och varierade musikutbud och tillgång till skiftande praktikmöjligheter bidrar till att ge de studerande inspiration och såväl konstnärliga som pedagogiska förebilder.

Verksamhetsidén

KMH:s styrelse fastställde den 24 maj 1991 en verksamhetsidé som innebär att "Kungl. Musikhögskolan skall genomföra musiker- och musiklärarutbildning, musikpedagogisk forskning och forskarutbildning samt konstnärligt och pedagogiskt utvecklingsarbete på högsta internationella nivå för samhällets, yrkeslivets och kulturlivets behov."

Denna verksamhetsidé innebär vidare att KMH skall:

- förena tradition med vision och värna musiklivets mångfald
- skapa maximala förutsättningar för varje student att i utbildningen utveckla sin begåvning, kreativitet och personliga profil i yrkesverksamhet och kulturliv
- ifrågasätta och utmana i det konstnärliga och pedagogiska arbetet
- ha ett internationellt perspektiv i sin verksamhet
- förverkliga verksamhetsidén i nära samverkan och dialog mellan lärare, övrig personal, studenterna vid högskolan och samhället i övrigt.

Lärarkompetensen

I samband med omorganisationen 1994/95 och införandet av institutioner tog översynen av tjänstestrukturen fart. En medveten satsning på att utöka antalet professurer och lektorat görs. För närvarande finns det sju professurer. Dessa professurer är dirigering – kör, dirigering – orkester, komposition, musikpedagogik, piano, praktisk pedagogisk utbildning respektive violin. Fyra av dessa är under tillsättning.

Tolv adjungerade professurer finns i ämnena altviolin, fagott, klarinett, komposition, kontrabas, oboe, liturgiskt orgelspel, orgel (2), slagverk samt trumpet (2). Två av dessa är under tillsättning. Tolv lektorat finns i ämnena blockflöjt, flöjt, gehör, klarinett, komposition, musik och samhälle (2), musikterapi, saxofon, svensk folkmusik, trombon samt violoncell. Ett av dessa är under tillsättning. Vi förutsätter att den fortsatta satsningen på tjänsteutvecklingen ingår i en sammanhållen och övergripande strategi.

Lärarna är till största delen utbildade vid svenska musikhögskolor. Förutom grundutbildning har flera vidareutbildning vid svenska eller utländska utbildningsinstitutioner.

Fortbildning

KMH skall bedriva en kvalitativ och bred fortbildningsverksamhet riktad till bl.a. yrkesverksamma musiker och musikpedagoger samt den egna personalen. PPU-institutionen (Praktisk-pedagogisk utbildning) ger läsåret 1996/97 tre fristående kurser som fortbildning för redan verksamma lärare och pedagoger. Två kurser om vardera 10 poäng ges med inriktning mot klassundervisning i grundskolan respektive gymnasieskolan, samt en tredje kurs (5 poäng) med inriktning mot sångsvaghet och rösthämnningar. Dessutom medverkar KMH i en fristående kurs kring distansundervisning i musik i samarbete med Lärarhögskolan i Stockholm och Umeå universitet.

Konstnärligt utvecklingsarbete

Det konstnärliga utvecklingsarbetet vid Kungl. Musikhögskolan organiseras av nämnden för konstnärligt utvecklingsarbete. Denna har till uppgift att initiera projekt som utgör framstötter i nya riktningar på en nivå som ligger utöver grundutbildningens. Stor vikt fästs vid att finna för varje projekt adekvata dokumentationsformer. Dokumentationen kan ske i text, som

notskrift, klingande i konsertform eller genom inspelning. Många olika konstnärliga områden behandlas inom det konstnärliga utvecklingsarbetet. Som exempel på olika områden kan nämnas:

Interpretation, t.ex. studier om differentierade stilar inom generalbasselet samt utvecklande av ny repertoar inom specifika områden, *Gränsöverskridande uttryck* som t.ex. konstnärlig gestaltning i samarbete mellan bildkonstnärer och musiker och *Musikteknologiskt utvecklingsarbete* som t.ex. utveckling av programvara för datorstödd algoritmkomposition.

Det konstnärliga utvecklingsarbetet har vid Kungl. Musikhögskolan utvecklat en stabil organisation och uppvisar såväl kvalitet som mångsidighet. De medel som står till KU-nämndens förfogande är dock mycket begränsade i förhållande till uppdraget.

Musikpedagogiskt utvecklingsarbete

I målsättningen för Kungl. Musikhögskolans PU-nämnd ligger att följa utvecklingen inom pedagogisk och musikpedagogisk forskning, samt uppmärksamma förändringar inom skolområdet. Nämnden skall också främja det pedagogiska utvecklingsarbetet inom KMH, samt verka för att pedagogiska och musikpedagogiska kunskaper kommer grundutbildningen tillgodo. Ett led i detta är bl.a. kvalitetsförstärkning av examensarbetet i grundutbildningen, vilket kommer att innebära ett självständigt examensarbete på 10 p. Detta skall då ses i relation till de möjligheter som en eventuell påbyggnadsutbildning i form av en kandidat- och magisterexamen medför.

Inom PU-nämndens verksamhetsområde ligger vidare att främja kompetenshöjande utbildning för lärare verksamma inom det musikpedagogiska området. Projekt inom områdena interaktiva läromedel och nya media, metodiken i lärarutbildningen, samt internationaliseringsprojekt av olika slag kan nämnas i detta sammanhang.

Ett antal lärare vid KMH deltar i externt finansierade forsknings- och utvecklingsprojekt, bl.a. inom områdena interaktiva läromedel och nya media, samt musikpedagogisk och musikhistorisk forskning. Vidare har utvecklingsarbetet inom den senaste läroplanen för grundskolan och den nationella utvärderingen av musikämnet varit knuten till KMH. Dessutom sker forskning med inriktning mot musikalisk kunskapsbildning och lärande,

samt olika typer av musikhistorisk forskning utifrån kulturanalytiska och interpretativa perspektiv.

Vidareutbildningen inom musikpedagogik efter grundutbildningsnivå leds och organiseras av Centrum för musikpedagogisk forskning (MPC). För närvarande består denna vidareutbildning av C-kurser (41–60 p.), D-kurser (61–80 p.) och forskarutbildning omfattande 160 poäng, samt övrig forskning bedriven av institutionens forskare. Undervisningen på C- och D-nivå består för närvarande av föreläsningar, seminarier och gruppövningar. Till grund för examination på denna nivå ligger skriftliga redovisningar, skrivningar, inlämningsuppgifter och muntlig redogörelse. Ett avslutande examensarbete presenteras i form av en uppsats som ventileras och granskas vid ett seminarium. Examensarbetet betygsätts av examinator i samråd med handledare.

Studiemiljö, bibliotek, utrustning etc.

Det allmänna intrycket av KMH:s lokaler är att de är funktionella, men att man är trångbodd. De lokaler som finns är utspridda på olika håll och är till stor del inte ämnade för musikundervisning eller framförande av musik. KMH har sett sig om efter nya lokaler som bättre skulle motsvara de krav som ställs för att genomföra en musikundervisning på hög nivå. Under en följd av år har också frågan om en framtida lokalisering av de konstnärliga högskolorna i Stockholm diskuterats, vilket innebär att en flytt kan komma att bli aktuell. Regeringen har också, vid sitt sammanträde den 3 april 1997, lämnat kommittédirektiv till en utredning om samlokalisering och eventuell verksamhetsmässig integrering av de konstnärliga högskolorna i Stockholm. Detta uppdrag skall, enligt direktiven, avrapporteras till regeringen senast den 1 november 1997. Om planerna fortgår skulle KMH redan år 2001 kunna flytta in i lokaler som är väl anpassade till den verksamhet som bedrivs.

MPC har under innevarande år flyttat in i nya ändamålsenliga lokaler. Här ges möjlighet för seminarier, grupparbeten och individuellt arbete. En stor satsning inom dataområdet har gjorts, där bl.a. ett flertal dataarbetsplatser ställts i ordning.

Biblioteksresurserna är goda och omfattar förutom böcker även noter, CD-skivor, videor, rullband, LP-skivor och tidskrifter. De två senaste åren har man haft en inköpsbudget på 700 000 kronor per år för att bygga upp ett

bestånd som motsvarar det behov som finns från utbildningens sida. Alla institutioner har fått ge förslag till litteratur. Särskilda satsningar har gjorts på litteratur inom genrer som inte haft en lång tradition inom den klassiska musikundervisningen som t.ex. jazz/afro och svensk folkmusik. Stora satsningar har även gjorts för att bygga ut beståndet av pedagogisk litteratur för att ha tillgång till de senaste pedagogiska rönen. Viss baslitteratur inom musikpedagogik är placerad i huvudbiblioteket medan mera ämnesspecifik och forskningsinriktad litteratur är placerad i MPC:s lokaler.

Genom utbyggd datorisering har rika sökmöjligheter skapats med tanke på de speciella behov som finns. Tidskrifter och facklitteratur inom musikpedagogik aktualiseras och uppdateras fortlöpande.

Utvärdering och kvalitetssäkring

Ett kvalitetssäkringsprogram finns där det slås fast att alla – styrelsemedlem, anställd och student – har ansvar för att kvalitet upprätthålls, utvecklas och redovisas. Varje anställd skall, förutom det ansvar som följer av placering i organisationen, ha ansvar för minst ett område inom utbildning, forskning, förvaltning eller administration.

Arbetsenheter inom KMH skall upprätta handlingsplaner för sin verksamhet. Detta kan ske i form av kursplaner, utbildningsprogram, utvecklingsplaner, arbetsrutiner eller regelverk. All utvärdering skall dokumenteras samt följas upp. En övergripande kvalitetsaspekt är att alla inom högskolan har kännedom om, och förståelse för, KMH:s olika verksamheter.

Internationalisering

Den under 1993/94 påbörjade utredningen om förutsättningarna för internationaliseringsverksamheten vid KMH avslutades under 1994/95 och har redovisats i rapportform. Utredningen har bl.a. visat att lärarna är den personalgrupp som mest berörs av verksamheten, samt att de olika institutionerna vid KMH sinsemellan har vitt skilda uppfattningar och önskemål kring verksamhetens utformning. KMH:s genomförda omorganisation torde dock väsentligt förbättra förutsättningarna för en framgångsrik internationalisering.

KMH är knuten till och aktiv inom olika internationella nätverk. Då det gäller studentutbyte genom NordPlus- och Sokratesprogrammen är aktiviteten – med tanke på KMH:s storlek – ännu relativt begränsad. Under läsåret 1996/97 studerar nitton utländska gäst/NordPlus-studenter vid KMH. Tio av KMH:s egna studenter läser vid något utländskt lärosäte. Dock pågår ett arbete för att utveckla och bygga ut studentutbytet. KMH deltar i NordPlus-Classic och NordPlus-Jazz-Rock-Rytmask. Ett utbyte sker även med Sibelius-Akademien. Inom ramen för ERASMUS/Sokrates planeras såväl lärar- och studentutbyte som gemensam utveckling av kursplaner. KMH har förbundit sig att genomföra ECTS (European Credit Transfer System) inför läsåret 1999/2000.

I detta sammanhang kan också nämnas de rika möjligheter för internationella kontakter som skapats genom Internet med bl.a. databaser med inriktning mot musik och musikpedagogik.

9 Förslag

Förslag kandidat- och magisterexamen i musik

Kungl. Musikhögskolans utbildning inom ämnet musik befinner sig såväl vad gäller organisation, yttre förutsättningar, lärarkompetens som relationer till det konstnärliga utvecklingsarbetet på en nivå som väl tillgodoser de krav som kan ställas för en kandidat- respektive magisterutbildning.

Examensrätten avseende kandidat- och magisterexamen i ämnet musik har i formell mening inte använts av de musikhögskolor som redan har den. Därför är de specifika former för examensarbete som ämnet musik kräver ännu inte utvecklade och prövade. Kungl. Musikhögskolan har dock goda förutsättningar att genom samarbete mellan ämnets konstnärliga företrädare och företrädare för högskolans pedagogiska och vetenskapliga kompetens utveckla adekvata former för examensarbetet i ämnet musik.

Mot bakgrund av detta är det gruppens samlade bedömning att Kungl. Musikhögskolan bör ges rätten att utfärda kandidat- och magisterexamen i musik.

Förslag kandidat- och magisterexamen i musikpedagogik

Ovanstående beskrivning av Kungl. Musikhögskolan, och dess utbildning inom ämnet musikpedagogik, visar att ämnet befinner sig på en nivå som väl tillgodoser kraven för en kandidat- och magisterutbildning. Ämnesinnehållet har byggts upp från grundutbildningen t.o.m. 80-poängsnivån. Ytterligare kvalitetsförbättringar genomförs i syfte att lägga en god grund för en kommande magisterexamen bland annat genom ett utbyggt examensarbete på grundutbildningsnivå.

Mot bakgrund av detta är det gruppens samlade bedömning att Kungl. Musikhögskolan bör ges rätten att utfärda kandidat- och magisterexamen i musikpedagogik.

Högskoleverkets beslut

Ansökan om rätt att utfärda kandidat- och magisterexamen vid Kungl. Musikhögskolan i Stockholm

Ärendet

Kungl. Musikhögskolan i Stockholm (KMH) har 1996-10-15 ansökt om rätt att utfärda magisterexamen i interpretation respektive musikpedagogik. Genom en kompletterande ansökan 1997-03-12 omformulerades ansökan till att gälla såväl kandidat- som magisterexamen i musik respektive musikpedagogik.

Högskoleverket tillsatte en sakkunniggrupp bestående av professor Gunilla Lagerbielke, Stockholm, utbildningschefen och tonsättaren Johannes Johansson, Malmö, samt fil. dr Börje Stålhammar, Örebro, för att granska ansökan. Lars Lustig, Högskoleverket, har varit gruppens sekreterare.

De sakkunniga har gått igenom ansökningshandlingarna och besökt KMH den 24 april. Vid besöket fördes samtal med representanter för högskolans ledning, vissa institutioner samt studenter. Vidare förevisades bibliotek, lokaler och utrustning.

Sakkunnigytttrandet

Sakkunniggruppen har i sitt yttrande utgått dels från de krav som högskoleförordningen ställer på den som erhåller kandidat- och magisterexamen, dels från de kriterier för bedömning av examensrätt som har etablerats i samband med tidigare examensrättsprövningar. Detta yttrande översänds separat.

De sakkunniga bedömer att Kungl. Musikhögskolan mycket väl uppfyller kraven för utfärdande av kandidat- och magisterexamen i musik respektive musikpedagogik.

Högskoleverkets beslut

Med hänvisning till sakkunnigyttrandet och med stöd av 3 § förordningen (1995:945) med instruktion för Högskoleverket föreskriver Högskoleverket att Kungliga Musikhögskolan har rätt att utfärda kandidat- och magisterexamen i musik respektive musikpedagogik. Verket har för avsikt att inom ca 3 år följa upp den givna examensrätten.

Detta ärende har avgjorts av generaldirektören efter föredragning av utredaren Lars Lustig. Därjämte har närvarit avdelningschefen Inger Rydén Bergendahl och utredaren Britta Lövgren.

Agneta Bladh

Lars Lustig

Kopia: Utbildningsdepartementet
Gunilla Lagerbielke
Johannes Johansson
Börje Stålhammar